

резултат от този избор на 30 април 1873 г. архимандрит Серафим е ръкоположен за Сливенски митрополит.

* * *

Посрещнат с огромна радост в Сливен през юни 1873 г., той застава начело на една от най-големите български епархии. Ще са потребни години усилия, за да се намери най-добрият баланс в отношенията между Н. В. Пр. Серафим Сливенски и неговите епархиоти, между правомощията на Митрополита и Сливенската черковна община, при липсата на свои, легални държавни институции, в условията на чуждо, често враждебно политическо владичество. Наред с устройването на духовните дела, той се изправя пред поредица драматични ситуации, в които ще брани с достолепието си на висш духовник християнските селища и самия център на Втори революционен окръг – Сливен, от ордите на Шефкет паша през 1876 г. По време на „бозгунът“ през Освободителната война 1877-1878 г. отново е сред своето паство.

За него, до края на дните му Сливен ще остане „Богохранимия Епархиален град...“ Н.В.Преосвещенство ще дочака възкресението на Нова България, за да гради, заедно с всички, с усилия и твърдост, нейните устои, съпричастен с основните задачи, които общественото развитие поставя пред българската нация.

БЕЛЕЖКИ

1. **Д-р Табаков, С.** „Опит за история на град Сливен“, т. II Сливен, 2002, с. 439.
2. **НБКМ – БИА**, Ф. 751, Серафим Сливенски - документи и спомени, записани от сина му д-р Любомир Серафимов.
3. **НБКМ-БИА**, ф. 751, е. 1, л. 4, Из записките на д-р Л. Серафимов. Известно е, че Н. В. Пр. Митрополит Серафим боледува в продължение на няколко години, затова от 1890 г., по негова молба от Светия Синод му изпращат за помощник Левкийски Епископ Гервасий, който поема епархията след смъртта на митрополита през 1896 г.
4. **НБКМ БИА**, ф. 751, а.е. 1, л.5, л.9; БВИ, енциклопедия, С., 1988, с. 329, с. 169.
5. **В. Турция**, г. II, 4 юли 1866, бр. 48; Шопов, Ат. Панапорище в църковно-националното движение. Панапорище, 2008, с. 19, 21; Други автори уточняват, че метохът на Хилендарския манастир в Панапорище се е намирал в махалата Мареш. - В: Шопов, П. и Горинов, Н. Сава Радулов. – В: Панапорище и Панапдорският край в миналото. С., 1961, с. 102.
6. **НБКМ-БИА**, ф. 751, а.е.1, л.4. Султан Махмуд II умира на 30 юни 1839 г.
7. **Стоянов М.** Българска възрожденска книжнина, т. I, С., 1957, с.366.
8. **Хранов, Д.** За живота и дейността на Христати Павлович Дупничанин. В: Училищен преглед, г. XI, 1906, №7, с. 668-669.
9. **Пак там**, с.669.